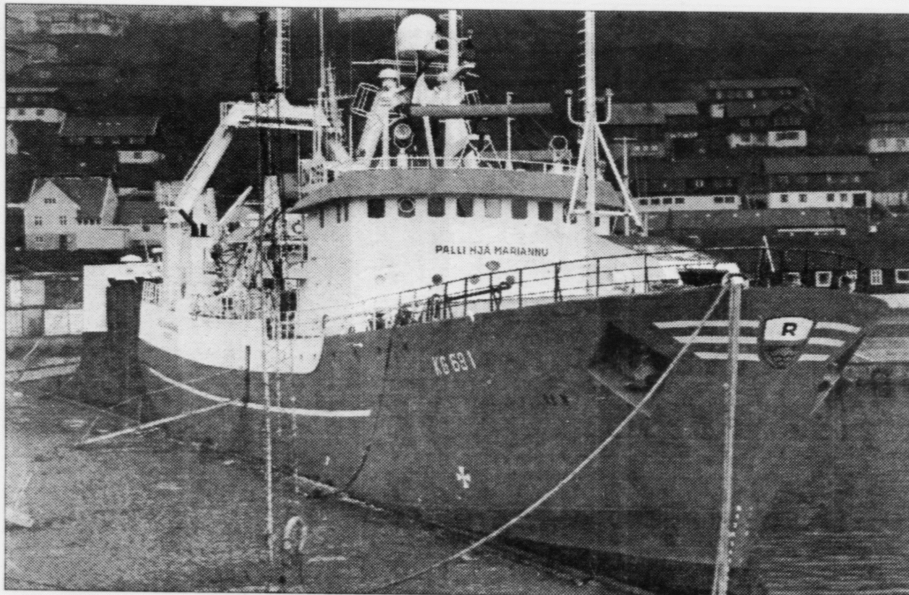

»Palli hjá Mariannu« undir suðurafrikanskt flagg

Trolarin er í dokk í Port Elisabeth nú, har ymiskar umvælingar verða gjørdar og um ein mánað verður hann so klárur aftur at fara til fiskiskap. Tá er frystiorkan umborð munandi økt

ÓLAVUR Í BEITI

Samstarvið við afrikanska felagið »Suiderland« byrjaði longu fyrri nökrum árum síðani í 92, tá gamli »Christian í Grótinum« var í Suðurafrika og fiskaði, og nú hevur so »Palli hjá Mariannu« fiskað har niðri.

Trolarin hevur fiskað suður og eystur úr Suðurafrika, men tó at fiskarið hevur

verið gott er lítið komið burtúr, og ein av trupuleikum hevur verið frystiorkan sum nú verður økt til 40 tons um døgnið. Onkrar aðrar smærri umvælingar verða eisini gjørdar nú trolarin er í dokk í Port Elisabeth.

Eiga í felag trolaran
Men ætlanin er ikki at »Palli hjá Mariannu« skal fiskað

undir føroyskum flaggi, tí samráðingar eru í løtuni við áður nevnda suðurafrikanska felag um at keypa trolaran, tá ið hann nú er umvældur.

Kristian Martin Rasmussen, stjóri í felagnum sum eigur »Palla hjá Mariannu«, sigur, at hann veit ikki nær trolarin verður seldur, men ætlanin er at bæði felöginu skulu eiga trolaran, tá ið

hann kemur undir suðurafrikanskt flagg.

Makrel og heyk

»Palli hjá Mariannu« hevur fiskað makrel og heyk uppá fiskiloyvi frá afrikanska felagnum, men tá hann kemur undir afrikanskt flagg, kemur hann at fáa fast fiskiloyvi í suðurafrikanskum sjógv, og tað er hetta, arbeiðið verður við í løtuni.

Annað skip fyri »Palla hjá Mariannu«

Kristian Martin Rasmussen veit ikki enn at siga, hvat skip talan verður um, men reiðarið letur ikki rækjuloyvið hjá »Palla hjá Mariannu« frá sær

ÓLAVUR Í BEITI

Tá ætlanin nú er at selja »Palla hjá Mariannu« til suðurafrikanska felagið »Suiderland«, er tað helst onkur sum spyr, hvat so

verður av rækjuloyvinum hjá trolaranum í Føroyskum sjógv.

Og til henda spurning, sigur Kristian Martin Rasmussen, at ætlanin er ikki at sleppa sær av við rækju-

loyvið nú tey eru umsetilg, men heldur at fáa sær annað skip fyri »Palla hjá Mariannu«.

Kemur ikki heim

– Vit hava hugsað um báðar

møguleikarnar, antin at taka »Palla hjá Mariannu« heim aftur ella at fáa annað skip til rækjuloyvið hjá honum, og vit arbeiða nú við tí seinna møguleikanum, sigur Kristian Martin Rasmussen.

– Hetta er nakað nýtt enn, so vit hava einki annað skip, vátta Kristian Martin Rasmussen, men møguleikarnir verða kannaðir, leggur hann aftrat.

Christian í Grótinum

Og hjá nýggja skipinum »Christian í Grótinum« gongst rættiliga væl. Hann hevur síðan 17. mars selt 8 svartkjaftalastir, 6 í Føroyum og 2 í Skagen, og prísurin hevur ligið úr 75 oyrum upp í 90 oyru, sum hann er í Danmark.

»Christian í Grótinum« skal fiska fyrri stívlaga 30 mió. kr. árliga fyrri at bera seg, og Kristian Martin Rasmussen metir, at útlit eru fyrri tí.

Hinna fastir farin

Henda ljósa vár-dagin 5. mai eru orð fátekt. Havi júst fingið boðini, at Hinna fastir er sovnað burtur.

Tað er torført at skilja og góðtaka, at Hinna eftir stutta sjúkralegu skal vera farin inn um deyðans gátt. At eg ongan-tíð aftur skal kunna síggja og tosa við hana. Ongantið aftur sita á bonkinum og bíða eftir, at hon var liðug at stákast og kom at seta seg.

Henda sterka, sjálfstøðuga kvinna lærði tíðliga lívsins skuggasiður at kenna. Í besta aldri, við lív-un framman fyrri sær, misti hon mannin og varð einsamøll um at uppala tvey børn.

Hóast mótturð og sorg, elskaði hon lívið og dugdi at siggja og virða tað góða í gerandisdegnum. Fyri 12 árum síðan møttust Hinna og Ludvík. Hesin dæmliki maður bar ljós inn í heimið hjá Hinna.

Hinna havi eg kent alt mitt lív. Tað var bara at klúgva upp um garðin, so var hon har. Sum barn var hon ikki einans mín fastur. Hon var eisini omman hjá míni bestu vinkonu. Og so var hon so sera góð við lítlaheiggja sín, pápa mín. Og við okkum øll á garðinum.

Tað var so lægið við Hinna. Jú eldi eg varð, yngri gjørdist hon. Eg kundi tosa við hana um alt og visti, at hon skilti meg. Vitingu til føroyskan dans og høvdu mong onnur felags áhugamál.

Í dag leita minir tankar aftur á góðu løturnar í urtagarðinum. Hon bíðaði ikki til ein annan dag, hon dugdi at njóta føroyska veðrið. Heingikoyggjan og madrassur vórðu tiknar úr úthúsinum. Kaffi og pannukøkur bornar niðan. So var summar í havanum hjá Hinna.

Mót vári

*Hví stúrir tú hjarta, móti vári,
tá sól vermir blómprýðdan heim,
og gentan við rósun í hári
sæl droymir um lukku og gleim.*

*Tað er, tí eg hoyri lilju
teska so kvøldsligt eitt ljóð:
Sjá, fagrast eg eri av blómum,
men líkbleik og køld eins og snjó.*

J. H. O. D.

Hesi trý árin í Grønlandi havi eg javnan fingið brøv og skóleistar sendandi frá henni. Hon skrivaði altíð fyrst um tey, ið høvdu nógv at týða fyrri hana, børnini, ommubørnini, systkini. Og nú í seinastuni eisini um fittu langommudóttirina, ið hon var so stolt av. Førtaldi hvussu tey høvdu tað og hvat tey gjørdur. Síðani um, hvør var føddur og deyður. Løgið er tað, at seinasta brævið úr hennara hond er skrivað.

Tað er so nógv gott, ið Hinna hevur givið okkum øllum. Hvussu kunnu vit, ið kendu hana so væl, halda á fram við okkara lívi uttan hana á garðinum? Sera tómligt verður at koma heim og eingin Hinna fastir er í vindeyganum.

Hennara lívsgeringur var at vera til fyrri síni og hjálpa teimum, ið høvdu hjálpt fyrri neyðini.

Hvørja ferð vit missa eitt menniskja, ið vit kenna frá barni av, verður eins egna lív fátektari. Soleiðis kennist dagurin í dag.

Góða Hinna, takk fyrri alt. Við takksemi vil eg minnast teg og alt tú lærði meg.

Góðu tit øll. Stóru verður saknurin. Jesus veri hjá tykkum.

Nita